

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z wniosku R. L. i H. L.

przy uczestnictwie J. A. , B. A. , H. B. , D. B.

i B. B.

o ustalenie sposobu korzystania z rzeczy wspólnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 listopada 2018 r., sygn. akt VII Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki B. B. koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 360 (trzysta sześćdziesiąt zł).

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 marca 2018 r. w sprawie z wniosku R. L. i H. L. z udziałem J. A. , B. A. , H. B. , D. B. oraz B. B. , Sąd Rejonowy w S. dokonał podziału do korzystania przewodów kominowych usytuowanych w budynku mieszkalnym położonym w B. przy ul. M. w sposób szczegółowo opisany w sentencji. Apelacja wnioskodawców została oddalona postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 listopada 2018 r.

W związku ze skargą kasacyjną wnioskodawców od tego postanowienia należy przypomnieć, że skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji,

służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolą „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Wnioskodawcy oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., co obligowało ich do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia wyszczególnionych we wniosku przepisów prawa materialnego, czego we wniosku zabrakło. Poza tym trzeba zaakcentować, o przyjęciu skargi nie decyduje samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa, lecz sytuacja, w której to naruszenie doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi bowiem wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r., Nr 13, poz. 230). Analizując treść wniosku o przyjęcie skargi i jego uzasadnienia należy podnieść, że skarżący ograniczyli się w nim do ogólnikowych wzmianek o zasadach korzystania przez współwłaścicieli z przedmiotu współwłasności oraz do kwestionowania ustaleń będących podstawą faktyczną postanowienia Sądu Okręgowego, co nie jest dopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Należy także zauważyć, że wnioskodawcy nie zarzucili w apelacji, że Sąd pierwszej instancji poczynił wadliwe ustalenia faktyczne lub określonych ustaleń faktycznych nie poczynił. Nie złożyli w apelacji wniosków o dopuszczenie określonych dowodów w celu uzupełnienia tych potencjalnych luk

w ustaleniach. W istocie, wnioskodawcy formułując w apelacji niezasadny, zdaniem Sądu Okręgowego, zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c., kontestowali przyjęty przez ten Sąd sposób wykorzystania przez Sąd wiadomości specjalnych zawartych w opinii biegłego i podobnego zabiegu dokonali także we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Tymczasem rozstrzygnięcie sporu między właścicielami lokali co do zasad korzystania z przewodów kominowych usytuowanych w budynku wielorodzinnym stanowiącym przedmiot współwłasności, zostało szczegółowo uzasadnione przez wskazanie kryteriów, którymi kierował się Sąd Okręgowy aprobuując postanowienie Sądu pierwszej instancji.

W tym stanie rzeczy nie ma podstaw do oceny, że skarga jest w sposób oczywisty uzasadniona, dlatego orzeczono, jak w sentencji, rozstrzygając o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz § 5 pkt w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).